

VÁR - CAR motorsport

39. Allianz Rallye, Pécs

Váradi-Szőke: Nincs ki a négy kerekünk

www.duen.hu

Ez a verseny is hamar véget ért számunkra. Már azon gondolkodtunk, hogy lehetne megbeszélni a szervezőkkel, hogy mi csak fél nevezésdíjat fizessünk, mert mostanában a versenyek felénél mi már csak nézők vagyunk. Már a prologon sem tudtunk rendesen körbe autózni, mert a sebességváltóval és a motorral is gondok akadtak. A váltót Tomciék már rutinból le-fel, szét-össze, de a motorral nem tudtak dűlőre jutni. Kiderült, hogy sokat számít az a pár száz méter szintkülönbség, ami a Mecsekben van, az itthonihoz képest. Végre is sikerült hibátlanul berakni az autót a parcférmebe.

Dél előtt nyugodtan rajtoltunk el abban a tudatban, hogy minden rendben. Aztán jöttek a hírek, hogy az első, pécsváradi gyorsan hullik a mezőny, mert a reggeli esőzések miatt veszélyesen felhordásos lett a pálya. Minden második kanyarban van egy totálkáros versenyautó. Gondoltuk majd óvatosan, nem kockáztatva átmegyünk rajta és a hosszú gyorsokon odacsapunk. Na, hát ez bejött, mert mindjárt az első néhány méteren eltört a jobb hátsó féltengelyünk. Ha akartunk volna sem tudtunk igazán gyorsan menni. Mivel csak a negyedik gyors után lehetett szervizelni, nem voltak túl jó kilátásaink. Hajtott még egy kerék, így azt terveztük, hogy a második gyorson átkecmergünk és utána „találunk a csomagtartóban egy féltengelyt a hozzá való szerszámokkal”.

Mert a két versenyző a náluk lévő szerszámokkal és alkatrészekkel megjavíthatják a kocsit verseny közben is. Meg is beszéltek telefonon a srácokkal a szervizben, hogy jönnek és hozzák a találmivalókat. A szerencse mellénk szegődött, mert a második gyorsaságit etappá nyilvánították. Csak azt nem számoltuk bele, hogy egykerék-hajtással lassan tudjuk majd teljesíteni a távot, mert a speer difi, ha nagyon terheltük elengedett és nem hajtott. Ezért nem is maradt időnk féltengelyezni. Nem marad más választásunk, végig kell még szenvednünk magunkat a harmadik és a negyedik gyorsra, hogy eljussunk a szervizig. A harmadik gyorsra 14perc késéssel értünk. Utolsó autóként rajtolhattunk. Ez volt a 28 km-es Orfű-Árpádtető gyorsasági, ahol Orfűn két kört kellett menni egy kis szlalompályával. Az első körben megpróbáltunk kímélően menni de annyi tapsot, szurkolást és szeretetet kaptunk, hogy mondtam a Szözsinek, itt testvérem mutatnunk kell valamit még így félbénán is. Úgyhogy a második körre, a lejtőkön vett lendülettel már mindenhova kézfékkal érkeztünk. Az elágakba úgy érkeztünk, hogy vagy sikerül vagy leesünk. A faluban a második lassítónál nagyon sokan szurkoltak, és itt még volt lendületünk is. Ragyogóan sikerült átmennünk, csak a lelkes produkciózásunk eredménye az lett ahogy kifelé jövet a padka elkapta, és leszakította a jobb hátsó kereket. Belülről csak annyit láttunk, hogy megelőz bennünket a saját kerekünk. Azt hittük csak a felni közepe szakadt ki, arra gondoltuk, semmi baj, lemegyünk három keréken, majd feldobunk egy pótkereket és robogunk tovább. Jöttünk mi már le gyorsaságról felin meg féktárcsán, gondoltam most sem lesz másképp. Az orfűi utolsó nagy visszafordítót még próbáltam figurázni féktárcsán, de amikor meghúztam a kézféket, már nem fogott. Éreztük, hogy nagyobb a baj egy sima kerékcserenél. Aztán egyre több alkatrészt láttam a tükörből, ahogy feladják a versenyt, majd elkezdtünk komoly szikra csóvát húzni magunk után. Szálltunk, mint egy meteor. Így mentünk egészen a Lapsi elágig ott már annyi alkatrészt elhagytunk, hogy biztosak voltunk benne, hogy nem lesz elég egy pótkerék. Három keréssel nem engednek elrajtolni a következő gyorsra, így nincs értelme tovább szenvedni.

Itt volt vége a versenyünknek. Pár alkatrészt visszakaptunk a nézőktől, sőt az elhagyott kerekünket is megtaláltuk egy buszmegállóban. Egy sportbíró vigyázott rá, ezúttal is köszönjük neki, hogy megvárta minket, amíg a verseny végén visszamentük érte. Ott derült ki, hogy nem a felni közepe szakadt ki, hanem a komplett kerékagyat hagytuk el. Az elágnál jött pár néző és mesélték, hogy amikor nem érkeztünk meg a rajtszám szerinti helyünkön már azt találgattak, hogy mi történhetett velünk, pont ott állt az egyik szponzorunk, aki mondta nekik, hogy ha kell három keréken is, de feljövünk :) Bejött neki!!!